

РЕШЕНИЕ

№ 637

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6039** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на К. Г. В., ЕГН [ЕГН], депозирана чрез процесуалния му представител адв. П. В., САК, против Решение № 1783 от 11.04.2024 г., постановено по НАХД № 14779/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 132 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23 -4332-015834 от 09.08.2023 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ (О“ПП“) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и му е възложено заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на СДВР в размер на 80,00 лева.

С наказателното постановление, предмет на съдебен контрол на касатора К. В. са наложени административни наказания - Глоба в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за извършено административно нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и Глоба в размер на 100 (сто) лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за извършено административно нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на обжалвания съдебен

акт. Твърди се, че съдът не е констатирал допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила при установяване на административните нарушения и последващото им санкциониране с оспореното НП. В този смисъл се сочи, че както Актът за установяване административните нарушения (АУАН), така и НП, страдат от фактическа необоснованост, в нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – не са описани конкретно неизпълнените задължения на санкционирания участник в ПТП и настъпилите последици от произшествието – конкретните повреди на участвалите превозни средства. Твърди се, че липсата на тези обективни данни за съставомерни елементи на административните нарушения, за които е санкциониран касаторът, са засегнали неблагоприятно възможностите му за ефективно упражняване на правото на защита, доколкото от административно наказващият орган не са били определени по предвидения в закона ред фактическите рамки на вменените му във вина нарушения. С тези аргументи, е обосновано искане за отмяна на решението на въззивния съд като неправилно и постановяване на ново, с което да се отмени и наказателното постановление, предмет на съдебен контрол.

Касаторът и пълномощникът му не се явиха в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Процесуалният представител на ответника по жалбата – началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР изрази становище за неоснователност и недоказаност на възраженията в жалбата. Направи искане постановеното от СРС решение като обосновано и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура също изрази становище за неоснователност на възраженията в касационната жалба.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените към делото доказателства, с оглед на становището на страните, преценявайки наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за решението е връчено на 13.05.2024 г., жалбата е подадена по електронна поща на 27.05.2024 г. и е заведена деловодно с вх. № 172384 на 28.05.2024 г.), от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния акт, Районният съд, анализирайки информацията от събраните писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели - служителите на СДВР В. Г. (л. 45) и актосъставителят А. С. (л. 64-гръб), и водача на лекия автомобил, участвал в ПТП – З. К. (л. 65), е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 28.04.2023 г. в [населено място], около 15,06 ч. свид. З. К. управлявал собствения си лек автомобил „Пежо Б.“, рег. [рег.номер на МПС] по [улица]в посока Околовръстен път. На кръстовището спрял на червен сигнал на светофарната уредба в най-лявата лента за движение. От ляво на автомобила му, за да изчака разрешителния сигнал на светофара, застанал управляваният от касатора К. В. мотоциклет „Х. ЦБР“ рег. [рег.номер на МПС] . Когато светнал зелен сигнал свид. К. изчакал да потегли мотоциклета, който се намирал извън очертанията на лентата на пътното платно, но след като такива действия не били предприети от водача, свид. К. потеглил със своя автомобил, навлизайки в лявата лента под моста следващ кръстовището с намерение

да направи маневра „завой наляво“ и да се включи в Околовръстен път. В този момент същата маневра предприел и касаторът, но при движението на мотоциклета под моста загубил контрол върху управлението му, в резултат на което последвал удар между мотоциклета и задния ляв калник на автомобила на свид. К., който се огънал и олющил. След кръговото кръстовище, свид. К. спрял автомобила. Касаторът също спрял, но непосредствено пред него. Водачът на мотоциклета слязъл и започнал да блъска агресивно по стъклата на автомобила. Уплашен от поведението му свид. К. останал заключен вътре в автомобила си. Малко по – късно касаторът преустановил агресивните си действия, качил се на мотоциклета и потеглил, напускайки мястото на произшествието.

Непосредствено след това, свид. К. се обадил в полицията и съобщил за настъпилото произшествие. На място пристигнали служители на СДВР – Отдел „Пътна полиция“, които съставили скица и протокол за ПТП (л.15 – л.16), а впоследствие отразили констатациите си от посетеното произшествие и в Докладна записка до началника на Отдел „ПП“ – СДВР (л. 17). В декларацията попълнена саморъчно от свид. К. (л. 14) той посочил и номерът на мотоциклета който ударил автомобила му.

Материалите от преписката били предадени на младши автоконтрольор С., който призовал касатора да се яви в качеството му на собственик на мотоциклета, посочен в декларацията на свид. К..

В саморъчна декларация от 17.07.2023 г. (л. 13) К. В. не отрекъл, че именно той е управлявал мотоциклета си на 28.04.2023 г. когато е настъпило ПТП с автомобила на свид. К.. Заявил, че е напуснал произшествието, защото установил, че по мотоциклета му няма щети.

Въз основа на документите от преписката – съставеният Протокол за ПТП и скица от служителите на СДВР, посетили местопроизшествието, както и декларациите, попълнени от свид. К. и от касатора, на основание чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, свид. С. съставил Акт за установяване на административни нарушения (АУАН) серия АД, бл. № 129848, в който отразил, че К. Г. В. като водач на мотоциклет с рег. [рег.номер на МПС] „“, притежаващ свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], кат. А и В, изд. от МВР – С., на 28.04.2023 г. не е контролирал управлявания от него мотоциклет и е допуснал ПТП в лек автомобил „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не е останал на местопроизшествието и не е уведомил органите на МВР по територия. Поведението на нарушителя е квалифицирано като административно нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“ и по чл. 123, ал.1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП - „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътно транспортно произшествие е длъжен: т. 3 когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: в) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило местопроизшествието и изпълняват дадените им указания“.

Актът е връчен лично на касатора в деня на съставянето му – 17.07.2024 г., като в бланковата разписка, удостоверяваща този факт, е отразена и правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Към материалите в административната преписка е приложена справка - картон на водача К. В. (л. 18), която съдържа данни за издадените му свидетелства за управление на МПС, придобитите категории, контролните точки, с които е разполагал

към съответни периоди след първоначалното придобиване на правоспособност на 19.01.2016 г., наложените административни наказания за нарушения на правилата за движение по ЗДвП и ППЗДвП. Приложени са и документи, удостоверяващи компетентността на длъжностните лица, съставили Акта за установяване на административно нарушение и издаденото, въз основа на него наказателно постановление. НП е връчено на санкционираното лице на 17.10.2023 г.

СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитаните свидетели. Въз основа на тези доказателствени източници е направил изводите си относно спазването на нормативните изисквания при констатиране на административните нарушения с АУАН и последващото им санкциониране с НП. Приел е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица и са разполагали с предвидената в чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП материална компетентност.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за изясняване на всички релевантни факти от значение за установяване на съставомерните елементи на вменените във вина на касатора административни нарушения, като е спазил и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Възприетите от въззивния съд фактически обстоятелства, въз основа на които са направени изводите относно приложението на материалния закон не се оспорват от касатора. Спазването на формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП, безспорно е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното лице и обезпечава надлежното упражняване на съдебния контрол в административно-наказателното производство при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение и приложената санкционна норма от административно-наказващия орган.

В настоящия казус и според касационния състав, административните нарушения, за които е санкциониран касаторът са описани точно и ясно, и съдържат всички съставомерни признаци на нарушените правила по ЗДвП – причинено ПТП с материални щети, в резултат на загубен контрол върху управлението на мотоциклета, при непостигнато съгласие между участващите в произшествието водачи на превозни средства относно механизма на причиняването му и настъпилите щети, напускане на местопроизшествието, без да е уведомена съответната служба на МВР. Правната квалификация посочена в съставения АУАН, възпроизведена и в НП напълно съответства на словесното описание на санкционираните административни нарушения. Визираните като нарушени норми съдържат конкретни правила за поведение, които не са били спазени от касатора, в резултат на което най-напред е причинил ПТП с материални щети, а след това е напуснал местопроизшествието и не е уведомил съответната служба на МВР, въпреки че не е постигнал съгласие с водача на другото превозно средство, участвало в произшествието.

Съответни на изискванията на закона са и изводите на съда относно приложените санкционни норми – по чл. 185 от ЗДвП за нарушението на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушението на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

Законосъобразно е и позоваването на разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП, според която нормите чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН са неприложими за нарушения на ЗДвП. Наложените административни наказания са в минималния или близък до минималния размер и са съразмерни на тежестта на нарушените правила за движение и настъпилите вреди от ПТП.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция страните не претендират разноски.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН вр. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.04.2024 г., постановено по НАХД № 14779/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 132 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.